

ნ ი ა ნ ბ ი

N 35-36 თებერვალი 1943 წ.

გამომცემი: ჟურნალი XX

გამოცემის ადგილი: პრაღა

№ 1943

ნაბ ი. ქოქიაშვილისა

ჩვენი ვარსკვლავი ბრწყინვალეობა სწავდა მათ თვალს
და ილესადნენ ქოჯაები მტაცებელ ბრძალს.
წაგვებოტანენ ბინძურ თათით რომ გაგვაბაზონ
და... რაც მიიღეს მისიანებს დაატრიაბაზონ.

21/11 3
92

ოცდაექვსი მოციმციმე მთები,
საბჭოეთის ცას რომ ჰქარავს სხივებით,
ოცდაექვსი აღმართული ალაში,
რომ დაგვყურებს—ვით დილის მზის სილამაზით,
ეს ოქტომბრის დიდი თარიღია,
გამარჯვების და შვიტის კარი—ღია!

ნანძრთან და ქარიშხლიან დღეებში,
მძაფრ ბრძოლების მგზნებარ საკრებებში,
ვით ფოლადი—მზიურ ელვის მკვესავი,
დგას სამშობლო შეუდრეკელ კლდესავით,
დგას დევნი—აღმართული მხარმკლავით,
ბრწყინავს, ბრწყინავს მის დიდების ვარსკვლავი.

ამ ვარსკვლავის სხივების ქვეშ გაშლილი,
როგორც ბალი—ახალ ყლორტებაშლილი,
გაფურჩქნია მეექვსედი მიწისა,
მზის გარეშე რთავს ღმერთს ტატანს მის ცისას,
და რაც წინათ აქ ცოცხლი დაფრქვეულა,
ახლა იგი ხალხის შვევად ქცეულა.

მაგრამ მტერი, მიჯნის გადმოშლანველი,
ჩვენი მონად გადაქცევის მზრანველი,
კანდიერი თავმჯდომარით მოვიდა,
რომ აგვიცხოს კვლავ ოჯახი გლოვითა,
რომ ბოროტად ჩაგვიკეტოს მარჯვენა,
წაგვართვას მზე, სტალინმა რომ გვაჩვენა.

არასოდეს! არვის მივცემთ უფლებას,
რომ გათვლოს ჩვენი თავისუფლება.
ჩვენ ეს სიტყვა უკვე საკმელ ვაქციეთ,
შემოტყრილი მტერი უკუვაქციეთ
და ის გარბის წელში გადატეხილი,
დაჩხილი, როგორც მავნე ხეხილი.

თავის მიწას, თავის ბაღნარს, თავის ცას,
საბჭოეთი კვლავ გმირულად დაიცავს.
გამარჯვებს ფოლადოვან მხარმკლავით,
ვის უნათებს დიდ ოქტომბრის ვარსკვლავი
და წინ უძღვის სხივით გამოტანილი
ბრძნული საქმე და მხედრობა სტალინის.

ფარხადანი

როცა ელოდნენ ოლ საშოვარს
ეს ფინები ფეურერისა,
ჩვენ საზღვრებისკენ გამოეშურნენ,
ვით დამშეული ზროვა მგლებსა,
მ—რამ როდესაც აუწვიოთ შურვი,
ახლა ნაცემნი თვალს აციცებენ,
ყოველ ბუჩქის რტოს მხსნელ ძალად თვლიან
და დახამალავ ადგილს ეძებენ.

საოქმობრო საგუჟარბი

სტეფანე მოროზოვი მოწინავე და შეძლებული კოლმეურნეა.

ერთადერთი, რაც მასში იწვევდა წუხილს, ამ ცოტახნის წინათ, ეგ იყო შეილისაგან წერილის დაგვიანება. მანამდე რამდენიმე თვის წინად მიღებულ წერილში ვალოდია მოროზოვი იწვევდა თავის დიდ-მამას იმის შესახებ, თუ როგორ ანადგურებდა მტერს იგი და მისი თანამებრძოლები.

დღეები მიდიოდა. სახელოვანი წითელი არმია შეტევიდან შეტე-ვებზე გადადიოდა და ფაშისტების მიერ დროებით ოკუპირებულ საბჭოთა ქალაქებსა და სოფლებს უბრუნებდა ჩვენს ქვეყანას. დიდი ოქტომბრის ოცდაექვსი წლისთავი აღვადგინოდა, რასაც ჩვენი სამ-შობლო უდიდესი აღფრთოვანებით ხედავდა.

სოფლებსა და ქალაქებში გაჩაღდა მუშაობა ფრონტებზე გასაგ-ზავნ საოქტომბრო საჩუქრების დამზადებისათვის. მოროზოვის ოჯა-ხიც ამ საქმეში არავის ჩამორჩა.

— გენაცვალე ჩემს ვალოდიას, — მისთვის რა არ მაქვს გასაგზავ-ნი, თვითონაც წავიდოდი, რომ მივაგნებდი. — ამბობდა ვალოდიას დედა.

ერთ დღეს მოროზოვის ეზოში ოლქკომიდან გამოგზავნილი კაცი შემოვიდა, სტეფანეს ოლქკომში იბარებდნენ.

— ნეტა რა უნდა იყოს? — ამბობდა სტეფანე.

რა უნდა იყოს, პირველად გიძახიან თუ? შეიძლება ვალოდიას შესახებ მოვიდა რამე? — უპასუხა ცოლმა.

რამდენიმე დღის შემდეგ რკინიგზის სადგურის პირველ ლიან-დაგზე სპეციალური მატარებელი ჩამომდგარიყო, რომელსაც საოქ-ტომბრო საჩუქრები უნდა წაეღო ფრონტზე. მატარებელს სტეფანე მოროზოვიც მიჰყვებოდა: იგი სწორედ იმ დივიზიის შტაბში მოხვდა, სადაც ვალოდია მოროზოვი სახელმწიფო მხედრავად ითვლებოდა.

დივიზიაში კომისიის სახეიმი შეხვედრა მოაწყვეს, კომისიის წევ-რები ნაწილებში დადიოდნენ და მეზობელთა საფრონტო ყოფაცხოვ-რებას ეცნობოდნენ. სტეფანემ დივიზიაში მოსვლისთანავე ვალოდიას შესახებ მიიკითხა-მოიკითხა. მას უთხრეს, რომ ვალოდია მოროზოვი მხედრავთა რაზმის ხელმძღვანელია, სახელგანთქმული მეზობელი და ორდენით დაჯილდოებული. იგი საბრძოლო დავალებიდან დღესვე უნდა დაბრუნდესო. სტეფანეს ის დღე საუკუნედ მოეჩვენა. შეილთან შეხვედრის მოლოდინში მამის მღელვარე გული არ მშვიდდებოდა.

დაღამდა. ვალოდია კი არ სჩანდა. დივიზიის უფროსმა კომისიის წევრები ვახშამზე მიიპატიჟა. სტეფანეს სადღეგრძელოც შეისვა. დი-

ვიზიის უფროსმა ვალოდიას გაქვაცობა აღნიშნა და სტეფანეს მიულოცა მისი ვაჟის მეორე ორდენზე წარდგენა. სტეფანემ მადლობა გადაუხადა მას, — თანაც გულში ტკივილს განიცდიდა:

— ვაი თუ ცოცხალი არ იყოს და მე კი მიმალავენო.

მეორე დღესაც არ გამოჩენილა ვალოდია. სტეფანე მთელი დღე ფერდაკარგული და ენაჩავარდნილი დადიოდა. ბოლოს ევლარ მოით-ინა და კომისიის წევრებს მიმართა:

— თქვენ მაინც დამეხმარეთ, გამიგეთ ჩემი ბიჭი ცოცხალია თუ არაო. მას ამჟღავნებდნენ, აიძულებდნენ, თანაც ისინიც დაეჭვდნენ დივიზიის უფროსიც გამოუტყდა კომისიის თავმჯდომარეს, — ვინ იცის რა მოხდა, — ცოცხალი რომ იყოს, გუშინ თუ არა, დღეს მაინც დაბრუნდებოდაო.

კიდევ ერთი დღე გავიდა. ეს იყო 6 ნოემბერი. დივიზია საბ-რძოლო გარემოცვაში ატარებდა ოქტომბრის 26 წლისთავს. მიუხე-დავად ამისა, დივიზიის საველე კლუბში სახეიმი საღამო მოეწყო პრეზიდენტის მაგიდას სამხედრო პირებთან ერთად, კომისიის წევრე-ბიც უსხდნენ. მოხსენებების შემდეგ მისასალმებელი სიტყვით გამოვიდა კომისიის თავმჯდომარე. სტეფანე ისმენდა სიტყვებს, მაგრამ მათი შინაარსი ვერ წვდებოდა მის გონებას.

საზეიმო სხდომა თავდებოდა. ამ დროს დივიზიის უფროსს რა-ღაც მოახსენეს. იგი ფარდას მიეფარა. ცოტახნის შემდეგ ისევ გამო-ვიდა და — ტრიბუნაზე ავიდა. სტეფანემ თვალი გააყოლა მას, მაგ-რამ მისი მხურვალე სიტყვა არ გაუგია, რომელიც ტაშმა დაჰფარა. მხოლოდ მაშინ, როცა დივიზიის უფროსმა ვალოდია მოროზოვი ახ-სენა, სტეფანე გამოფხიზლდა. ახლა უკვე ყოველივე სიტყვას ისმენდა.

დივიზიის უფროსმა კომისიის წევრებისაკენ ხელი გაიშვირა და მიმართა მათ: თქვენ გადმოგვეცით ხალხის სახელით საოქტომბრო საჩუქრები, რისთვისაც ჩვენგან გადაეცით ხალხს უღრმესი საღამო და მადლობა. ამასთან ერთად, მე მინდა გაცნობოთ ერთი თქვენგა-ნის შეილის — ვალოდია მოროზოვის და მისი რაზმის უდიდესი საგმირო საქმეები. მათ მოუტანეს ჩვენს დივიზიას საოქტომბრო საჩუქარი — რამ-დენიმე ტყვე ფაშისტის სახით, რომელთა შორის არის გერმანელი გე-ნერალი. მივესალმეთ კაპიტან ვალოდია მოროზოვს და მისი რაზ-მის მთელ შემადგენლობას.

დივიზიის უფროსის სიტყვის გამო იქუხა ტაშმა, რომელიც გრძელ-დებოდა მაშინაც, როცა მამა და შვილი ერთმანეთს ეხვეოდნენ.

ფარხა ქვემეხაური

ღაგზადება ახალი წესით

გერმანიაში პირველი მოთხოვნების საგნების დამამზადებელი ფაბრიკა-ქარხნების მუშაობა ფაქტურად შეწყვეტილია. ამასთან დაკავშირებით ფაბრიკების ჯგუფები დადიან და ძალდატანებით აგროვებენ მოსახლეობაში ნაცმევ ფეხსაცმელებს.

გაზეზებიდან

მოძალაძე—გამარჯობა, ფრიც, რამელ ნაწილში ხარ?
ჯარისკაცი—ფეხსაცმელების დაზამხადებელ ნაწილში გადა-
მიყვანეს.

მოძალაძე—როგორ, ისევ ფაბრიკაში დაგაბრუნეს? ისევ
ფეხსაცმელებს ჰყვრავ?

ჯარისკაცი—არა, კი არ ვყვრავ, ვისაც ხეირიან ფეხსაცმელს
შეგნიშნავთ ვართმევთ.

წლის ოთხი დრო

1942 წლის ზამთრის სეზონი

უნებურად ფრიცს ერგვა ღაგზათარი:
სტალინგრადი მისგან ვერა ძლეულა;
ეს მეორე კვლავ რუსული ზამთარი—
არიელთა ჯოჯოხეთად ქცეულა.
„კატუშები“ მრისხანებით გრგვინავენ,
მძაფრობს სუსხი—მათ ცხვირთა გამყინველი,
„შტლეველი“ ძლევის შიშით გმინავენ,
ფელდმარშალი ტყვედ გვბარდება პირველი.

1943 წლის გაზაფხული

გაზაფხულდა... შესწყდა სუსხი რომ სთოვდა
მაგრამ ფრიცებს—სტკივით „ტვინის უბანი“
მათ წითლები მტვრად აქცევდნენ როსტოვთან,
და ზეიმობს თავისუფლად ყუბანი,
ჯერ კვლავ ცივა, თოვლი სჩანს მთის რგოლებში,
მაგრამ ფრიცებს დასცხათ, დასცხათ აშკარად,
ხარკოვისთვის აწ წაგებულ ბრძოლებში
„ფიურერი“ ოფლს იწურავს ჩქარ-ჩქარა.

1943 წ. ზაფხული

ზაფხულამდე მილანლახდა ნაბევი
და კვლავ მადა გაელვია „სათქმელის“.
და ჰიტლერმა წამოიწყო ჰანგები,
—„წასულია საბჭოეთის საქმენი“—
მაგრამ ჩვენმა დარტყმამ ორიოლთანა,
ამ მოჩახულ ბონაპარტეს კანდიდატს—
არ ეღირსა არწივობა მაინცა
და გაპენტილ ყვავის მსგავსად გაფრინდა.

1943 წ. შემოდგომა

შემოდგომა სხვა ელფერით ირთვება,
ცას მრისხანე რიჟრაჟები სწვდებიან,—
დნებრის ფართო და ბობოქარ ზვირთებში
კვლავ ფრიცები ტყაბა-ტყუპით წვებიან.
მაღვ ენახავთ და ეს სხვა აზრს არ იწვევს,
ეპეს არ იწვევს იმ დასკვნამდე მისვლაში,
რომ სულ მაღვ ვაბანავებთ ფაშისტებს
თვით დვინში ნემანსა და ვისლაში.

ი. სვენი

მ ა რ თ ლ ა მ მ ო ა ს ვ ა ნ ე ლ
(6 ნოემბერს) (7 ნოემბერს)

ნიაგის ღაგნიკონი

კურცხალი—ტრემლი. ამავე სიტყვის
ძირიდან არის წარმოებული სახელწმინა
„მოკურცხვლა“, ანუ გაქცევა, რასაც ხში-
რად ნატრულობენ გერმანიის მოკავშირე
ს. ხელმწიფოების მინისტრები.

ელასტიური თავდაცვა—მოქნილი,
შეხამებული თავდაცვა. გერმანიის არმიის
სარდლები სიტყვას „ელასტიურს“ ხშირად
ხმარობენ, მაგრამ თავდაცვას ვეღარ
ახერხებენ.

სასწაული—გერმანელი ფაშისტების
უკანასკნელი იმედი.

სასწაული წმინდა ანტონისა—
ცნობილია ღვთადად ევროპაში. „დადუმ-
დი“—იტყვოდა „შამა“ ანტონი, როდესაც
ვისივე ლაპარაკი არ მოეწონებოდა და
აღამიანიც ხალხის რწმენით ხელად მუნ-
ჯდებოდა. ახლა ანტონის ნაცვლად, ევრო-
პაში ცნობილია სასწაული „წმინდა“ შიმ-
ლერისა, რომელიც მათარხის ერთი მოქ-
ნევით აღუმებს „არიელთა“ მეტყველებას.

— ფრიც, ხვალ მე მგონია მოგვასვენებენ
წითელარმიელები, რადგან მათი ღლეხასწაუ-
ლია.

— ჩინებულად გამოვიდა, ვანო, ღლეხან-
ღელი ბათქით ოქტომბერიც ვიდღესასწაუ-
ლეთ და გერმანელთა ძელმწიურებიც ავა-
ფეთქეთ.

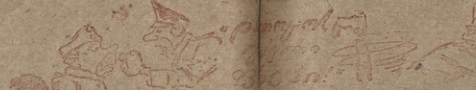
არც თუ იმეორებული იყო მისი ზედა... მისი ზედა...

საზის გასწვრივ

- უფროსი გენერალი... უფროსი გენერალი... უფროსი გენერალი...

და გერმანული პოლიტიკის მისი საბრძოლო უზრუნველყოფის... და გერმანული პოლიტიკის...

ს. ახარაძე

ქვემოთ დროისთვის შეთქმულ ბრძანა... ქვემოთ დროისთვის შეთქმულ...

გაზეთი

გენერალური შტაბი... გენერალური შტაბი...

გაზეთი... გაზეთი...

საბჭოთა სოციალური დემოკრატია... საბჭოთა სოციალური...

გაზეთი

- 1. ავტორი... 2. ავტორი... 3. ავტორი... 4. ავტორი...

დროის სიღრმეში...

პირი უმადის!

პიტლერი ცდილობს გამოიყენოს ყოველგვარი შესაძლებლობა, რათა დაუშალოს მასებს ფრონტზე შექმნილი მდგომარეობა. გაზეთებიდან

ანდაზა ჩვენში ერთი:
ვინც იცის ცეცხლით,
ვინც არა და, იმისათვის
მოხალული ცვრცვიაო.
გაქრა ის დრო, როცა „ბლიცკრიგით“
მტერი იყო მოხარული,
მაგრამ მაინც არ აღმოჩნდა
უმი-ცვრცვი მოხალული.
როს პიტლერი შტაბის ცნობებს
ხედავს, შიშით თმანავრცვლი,
ეს ცნობები ცნობის ნაცვლად
იმისათვის არის ცეცხლი.
მაგრამ ხალხს კი ურჩევს: მენდეთ,
ნუ გაქვთ იჭვის ბეწვიაო,
ეს ცნობები, რასაც ვიღებთ
მოხალული ცვრცვიაო.
სხვა რა გზა აქვს? ჭორით უნდა
ფონზე გასვლა ნაცვს „ტიტანს“,
ვერ უშველის! „ცვრცვის“ გემო,
მოსპობს! მალე თან გადატანს.

ს.-იძე

„პროვანსი“

პიტლერმა თავის ერთერთ სიტყვაში „გაუგონარ უსამართლობად“ მიიჩნია ის, რომ მუსოლინი გადაწყვიტის შემდეგ ჩვეულებრივ დამანაშავეების გვერდით დააყენებს. გაზეთებიდან

სად ნახულა ასეთი
კახონები თუ წესი,
უსამართლოდ დაჩაგვრა
„ნაამაგარ ღუჩესი“?
კაცმა, რომ აეწია
თვის ტიტულის აქცია,
იტალია პიტლერის
კოლონიად აქცია.
დონკიხოტურ მიზნების
ქიმერები ააგო,
სადაც იმი დაიწყო,
მოლასავით წააგო.
ხეპრულ მიზნებს შესწირა
ქვეყნის ღონე და ძალა.
თვის ხალხი და ქვეყანა
სისხლისაგან დასცალა
ო, ტანჯული, რა ტყვილად
შეფარცვყვს, აწვალვს,
ჩვეულებრივ, სტანდარტულ
დამანაშავეთ ჩასთვალვს
აგზაკი უბადლო
აოჩგეულებრივი
და პიტლერის პროტესტი
მწამს არის ბუნებრივი.

გულში/სურდათ რომ ენახათ
რუმინეთი „გრანდიოზა“.

გენის ხიდი

(საუბარი პიტლერმთა კონცხანაში)

პირველი პატიმარი ამ ჩვენ დროში საჭიროა

წინადადებულობა დიდი.
ეს ცხოვრება გადაიქცა
ჩვენთვის როგორც ბეწვის ხიდი.
შრომიაგან მოქანცული,
გბრუნდებოდი გუშინ სახლში,
უიცარად ხელი მტაცეს
მომათრევს ამ ბანაკში.
მე ბრალდება მომიყენეს:
— „ჩაქინდრული ჰქონდა თავი,
აღზად რეჟიმს ემდურება.
განზრახვა აქვს რაზე ავი...“

მეორე პატიმარი—მე კი ძალიან წინააღმდეგ

მხიარული მქონდა სახე.
რადგან დაბის ფიურერი
მოწყენილად დავინახე.
„შენიშნეს და დამიჭირეს,
სოჭვებს: „განზრახვა აქვსო ავი,
თორმ ეხლა რა ახარებს,
აწეული რად აქვს თავი!“

ორივენი ერთად—ამ ჩვენ დროში საჭიროა

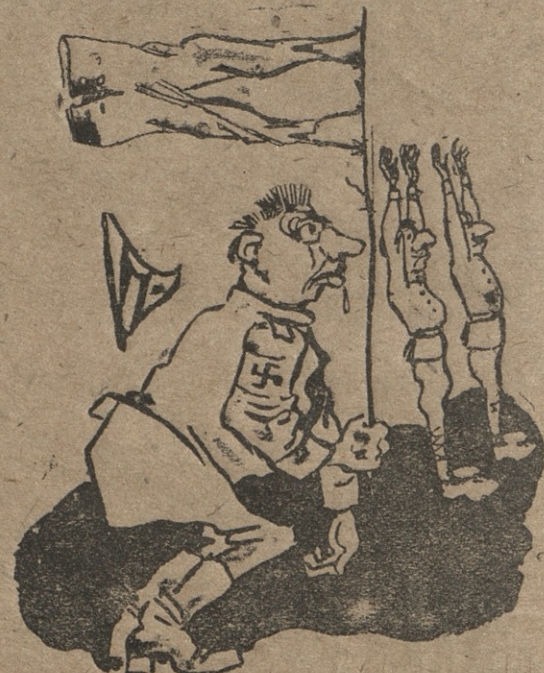
წინადადებულება დიდი.
ეს ცხოვრება გადაიქცა
ჩვენთვის როგორც ბეწვის ხიდი!
პირიველი

სადნალიანი

(„კოკოდლილიდან“)

დნებრზე ისე მომიჭირა, რომ იძულებული გავხდი ხმელთაშუაზღვაზე
წალა გამეხადა.

მაგრამ ნებრს რომ მივაღებთ
ამაირა შერჩათ პოზა.

ანგონესკუს პირი

ოკაიდან „დაპირვული ნაწილები“

ფიურერმა დაპირებით ამავსო
ლაქია-ჯან, დავითასებ ამავსო,
მეშსახურე! უკვე დიდიხანია
შენთვის მინდა მთელი ტრანსილვანია!
მეც ფეხები გავულოკე ენითა,
მაბოღებდა სიხარულით, ლხენითა
შევეხარბე ასეთს მოზრდილ ქალსა,
(საქმლის სუნი ვის არ მოგვგრის მადასა!)
დავიჯერე ფიურერის ქალილი,
„ესე“ იყო ჩემი გულის წადილიც.
მაგრამ... მაგრამ, ვაი ჩემ თავს, რა მოხდა?
მე უტვირის ცემით სული ამომხდა!
ველარ ვნახე მომავალ წლის ზამთარსა,
ფიურერი თვით მოტყუვდა, დამთარსა,
არც ნახუქი, აღარც ტკბილი ქალები,
გამიფრინდა ზრახვა გულისნადები.
და პიტლერმა აბა რა ჰქნას, რა მიყოს?
ესლა ძალუძს: პანდურები გამიყოს!
ჩვენი საქმე უფსკრულისკენ წავიდა
და ჩვენი მზეც სამუდამოდ ჩავიდა.

ლიბრეტო დასწერა: ხუტა ოდიშელმა

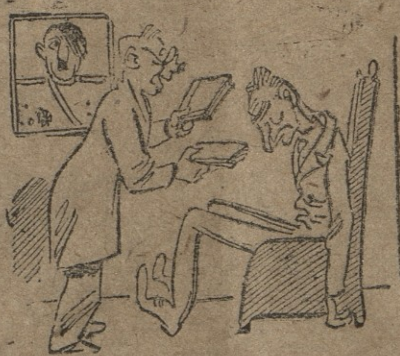
საკიდაკი სხვირით

იმ ქუჩაში, სადაც სცხოვრობს
იგი შეგვხვდეთ ეგებ,
თუ მოხდა, რომ თქვენ იმ ქუჩას
დიდი ხანი გქმნებოდა,
შეგვითხვით: ძმაო მითხარა
ამ ქუჩას რა ჰქონდა?
ცხვირაწვევით გიპასუხებთ,

თითქოს მოხვდა ტყვია:
— მეხოცე არ გახლავართ,
მე ეგ არ მეხვება,
არც შეგხვდავს და თავის გზას
დინჯად გაუყვება.
მასზე მკითხეს: ასტრონომი
აღბათ უნდა იყოს,
თორემ ცას ცხვირს რათ უპინწებს
ზენიტკაა თითქოს,
და მართლაც მას საკიდარად
ცხვირი ევარგება,
მე კი მიჭირს ასეთ „ნივთებს“
რომ შევასხა ჭება.

ფ. ქვეშეხური

სტევენს და იკავა უჩვენეს:
თაშაში ჯამბაზებისა,
მაგრამ ჰენრიში ვერ ნახეს
ნიშანიც გაღმებლისა.
მაშინ ტოპობით დაუწყვეს
ანგდოტების კრებული,
იკითხა მაკრამ... კვლავ დარჩა
დაღვრემილ დაღონებულნი.
გაძრეს ტანისამოსი,
ჩაადგეს სარეცელშია,
შეუღიტივნეს ბატის ფრთა

ქვეყანას დასცა თავხარი.
ეს იცინოდა ჰენრიში,
რადგან მოუყარავს მას თვალნი
ჰიტლერის სურათისათვის.
ფორმაში... მთავარსარდალის!!
! დ. ზვიადაური

რეპრესიის პიკაშუი

ნაზ. ა. პოდოლიაქის

პეგაე პიკაშუი და ჯარისკაცი

ახალგაზრდა, გამოუყდელი ჯარისკაცი იდგა გუშა-
ვით მდინარე ნეფასთან.

ცხელოდა და ჯარისკაცმა განიზრახა ტანი დაემა-
ნა. გაიხადა და წყალში შეცურდა.

შუკებ დაინახა, რომ ერთცხენიან ეტლით მოდის მე-
ფე. ახალგაზრდა ჯარისკაცი ამოვარდა ნაპირზე, დაიხურა
ქუდი, აიღო თოფი, აიღო ხელი და გამოჭიმული გაქვავდა.

პეტრე პირველი ძლიერ შეკრიბა იყო სამხედრო
დისციპლინაში. ის გაბრაზდა როცა დაინახა, რომ მის
წინ ტიტველი კაცი იდგა, ქუდით თავზე და თოფით
ხელში.

— დიდიხანია. რაც ჯარში მსახურობ? — ჰკითხა
პეტრე პირველმა.

— ორი თვეა, — უპასუხა გუშაგმა.

— იცი შენ — განაგრძო პეტრემ, — რა მოელის
გუშაგს, რომელიც თავის პოსტს დასტოვებს?

— დამნაშავე ვარ, — უპასუხა ჯარისკაცმა.

— მართლაც რომ დამნაშავე ხარ, — უთხრა მე-
ფემ — მაგრამ მიპატიებია, რადგან შენ ყველაზე პირველად
ხელი მოჰკიდე თოფს და არა საცვალს.

წყნარაა დნებრი, — მის სილურჯე და მდუშარება
მომჯადოებელ ფერადებით თვალს და გულს ალბენს;
მაგრამ თუ მტერი მის ნაპირებს მიეკარება
დნებრი მჭუხარე, კვლავ შიიღებს მრისხანე ხახეს.

1943 წ. 5 ივლისიდან 5 ნოემბრამდე წითელმა არმიამ მიიღო ზარალი მიაყენა გერმანულ ფაშისტთა ჯარებს—ადამიანებისა და ტექნიკის მხრივ. ამ პერიოდის განმავლობაში ჩვენმა ჯარებმა დაამარცხეს მოწინააღმდეგის 144 დივიზია... სულ კი ზაფხულის ბრძოლების განმავლობაში მოწინააღმდეგემ მოკლულთა, დაჭრილთა და ტყვედ წამოყვანილთა სახით 2 მილიონ 700 ათასზე მეტი ჯარისკაცი და ოფიცერი დაკარგა.
სულ 1943 წლის 5 ივლისიდან 5 ნოემბრამდე მტერმა დაკარგა: 10.139 თვითმფრინავი, 17.700 ტანკი, 19.800 ქვემეხი, 74.460 ტყვიამფრეველი, 19.180 ნაღმსატყორცნი, 75.982 ავტომატქანა.
წითელი არმიის ზაფხულის კამპანიის შედეგების შესახებ საბჭოთა ხაინუო-მაცია ბიუროს მიერ გამოქვეყნებული ცნობიდან.

ნახ. გ. ლომიძისა

გამოხედავდება, რომელიც „ფიურერმა“ მიიღო ზაფხულის მიმე ოპერაციების შემდეგ.

სარედაქციო კოლეგია.

Тбилиси. Сатирико-юмористический журнал „Ниянги“. რედაქციის მისამართი: ლენინის ქ. № 28. ტელ. 3-10-49

ხელმოწერილია დასაბეჭდათ 1943 წ. 7.XII ან. ლ. პ. ბერიას საზ. პოლიგრაფიკომბინატი „კომუნისტა“, ლენინის ქ. № 28. გამოქ. № 37 შეკ. № 9825. ჯგ 9788